

عنوان مقاله:

واکاوی معنای تخلیط در دیدگاه دانشمندان نخستین رجالی

محل انتشار:

مجله پژوهش های رجالی، دوره 6، شماره 6 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسنده:

محمد حسین ابوالقاسمی دهاقانی - حوزه علمیه قم

خلاصه مقاله:

رجالیان نخستین، عبارات تخلیط و اختلاط و دیگر مشتقات آن را بدون تبیین معنایی که می تواند داشته باشد، به کار برده اند. اینهم موجود در معنای تخلیط، در باور دانشمندان اسلامی در اعتبارسنجی راویان و کتاب هایشان تاثیرگذار است. تحقیق پیش رو پس از بررسی معنای این ساختار، به سه معنای اصلی در ادبیات رجالیان از کاربرد تخلیط/اختلاط می رسد: ۱) فساد عقیده صاحب کتاب (غیر امامی بودن). ۲) نداشتن دقت کافی صاحب کتاب، در نقل احادیث. ۳) مباحث پیرامون غلو. با بررسی ادله و شواهد، می توان گفت دیدگاه اخیر درست است؛ زیرا در نود درصد موارد، کاربرد واژه تخلیط و اختلاط به همان معنای غلو و مباحث پیرامون آن است. این معنا تنها در شش مورد، به روشنی قابل برداشت نیست. در این موارد با آوردن قرآینی تلاش شده است مراد مولف از تخلیط/اختلاط فهم شود. در نهایت می توان این را نیز افزود که انتساب تخلیط توسط رجالیان، موجب خدشه در اعتبار راوی یا کتاب نمی گردد؛ زیرا به سبب اینکه مبنای این انتساب، قرآینی متن شناسانه است، این شهادت حدسی، نامعتبر است.

کلمات کلیدی:

تخلیط، اختلاط، فساد عقیده، غلو

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2068856>

